

Arrest

nr. 102 723 van 13 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 18 december 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 7 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 november 2012, beide beslissingen aan verzoekers betekend op 21 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die *loco* advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers verklaren dat gezien de medische toestand van verzoekster, zij op 25 juni 2012 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hebben ingediend.

Zij vervolgen dat deze aanvraag op 7 augustus 2012 onontvankelijk werd verklaard en dat verweerder hen deze beslissing samen een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis heeft gebracht op 22

augustus 2012. Verzoekers stellen dat ze tegen deze beslissingen een vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring hebben ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) en dat de Raad deze beslissingen heeft vernietigd.

Verder stellen verzoekers dat zij gelet op de medische toestand van verzoekster, op 28 september 2012, wederom een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hebben ingediend.

Op 7 november 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie de voormelde aanvraag opnieuw onontvankelijk. Ten aanzien van verzoeker werd ook op die dag een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit zijn thans de bestreden beslissingen.

De motivering van de eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.09.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

U., S. (R.R.: [...]) nationaliteit: Rusland (Federatie van) geboren te G. op [...]

K., L. (R.R.: [...]) geboren te G. op [...]

2 minderjarige kinderen: K., A., geboren te G. op [...]

K., I., geboren te G. op [...] adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 06.11.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve, kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, kan er geen rekening worden gehouden met de aanvullingen (arrest 214.351. RvS dd. 30.06.2011).

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.”

De motivering van de tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“En exécution de la décision de

In uitvoering van de beslissing van

Attaché J. S.

délégué(e) de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au (à la) nommé(e) :

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt aan de genaamde:

K., L. né(e) à G. le [...], de nationalité Rusland'(Federatie van)

K., L. geboren te G. op [...], nationaliteit Rusland (Federatie van)

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants au plus tard dans les 30 jours de la notification :

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovénie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchéquie sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre. Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée :

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 :

2° il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé:

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd :»

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

Verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad erop te wijzen dat verweerder ook naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoekers vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidt erop dat artikel 39/69 van de vreemdelingenwet op straffe van nietigheid voorschrijft dat het verzoekschrift *“een uiteenzetting van de feiten en de middelen”* moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen (artikel 39/69, § 1, 4° van de vreemdelingenwet). De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Verzoekers ontplooiën geen enkel middel ten aanzien van de tweede bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 november 2012. Derhalve is het beroep in zoverre het gericht is tegen de voormelde beslissing niet ontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

Verzoekers halen in een enig middel de schending aan van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna verkort het EVRM):

Verzoekers lichten hun middel toe als volgt :

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel [een] moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie.

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing (sic).

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vaststaan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich (sic) steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Aangezien dat de betwiste beslissing vaststelt dat uit het voorgelegd medische dossier niet [kan] worden afgeleid dat de aandoening van Mijnheer K. een reëel risico kan inhouden voor haar (sic) leven of fysieke integriteit;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep;

Deze beslissing werd onvoldoende gemotiveerd;

Het artikel 9ter, §1, 1e lid van de Wet van 15 december 1980 schikt (sic) dat: "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Op 06.09.2012 levert de verzoekende partij een standaard medisch getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad (sic) en de noodzakelijk geachte behandeling getuigen.

Dit document laat zonder twijfels toe vast te stellen dat de verzoekende partij lijdt aan een "hépatite chronique C et amputation du membre inférieur droit sous le genou". De schaal van ernst is levensbedreigend aangezien de vorm C van [de] hepatitis de ernstigste van de ziekte is.

Op het standaard[e] medisch[e] getuigschrift van 06.09.2012 uitgeschreven door Dr L. J. is het mogelijk af te leiden dat de aandoening waaraan Mijnheer K. L. lijdt zeer ernstig is gezien als de behandeling wordt gestopt er "complication de cirrhose hépatique et de carcinome hepatocellulaire" zal zijn. In het geval van een slecht onderhoud van de prothésis of het been, kunnen "ulcère du moignon" de goede evolutie versterken.

Mijnheer K. L. wenst te benadrukken dat dat op de (sic) standaard medisch[e] getuigschrift van 06.09.2012 staat heel duidelijk dat "la maladie hépatique constitue un réelle risque pour l'intégrité physique de la personne"

De ziekte is uiteraard zeer ernstig en zeer bedreigend voor de levenskwaliteit van de verzoekende partij en de (sic) hele gezin;

Gelieve ook te noteren dat er ook rekening mee wordt gehouden dat om eruit te komen moet hij nodig hebben van de steun van zijn familie met hem (sic).

Mijnheer K. L. heeft nodig van een behandeling van een onbepaalde duur voor de hepatitis C en leeftijd duur voor de leg prothese.

Op 06.09.2012 levert Mevrouw U. S. een standaard medisch getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigen.

Dit document laat zonder twijfels toe vast te stellen dat de verzoekende partij lijdt aan een "carcinome papillaire différencié lobaire gauche" « hypertension artérielle » et « hypercholestérolémie ». Het is dus een kanker van de thyroïdie.

Op het standaard[e] medisch[e] getuigschrift van 06.09.2012 uitgeschreven door Dr L. J. is het mogelijk af te leiden dat de aandoening waaraan Mevrouw U. S. lijdt, een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit aangezien dat op deze (sic) standaard[e] medisch[e] getuigschrift er wordt ingeschreven in het Frans dat "Cette maladie thyroïdienne constitue un réelle risque pour l'intégrité physique de la personne".

Op het andere medisch[e] certificaat was ook duidelijk ingeschreven dat « Le pronostic du Carcinome papillaire de la thyroïde s'évalue comme expliqué en bas de page(du certificat médical). Concernant M. U., le score est de 57, ce qui nous indique une survie à 10 ans.»

Het certificaat is dus nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van mijn cliënt inhoudt gezien als de behandeling wordt gestopt er zal een "hypothyroïdie sévère, voir coma myxoedémateux. risque de récédive du carcinome papillaire, évolution ver un diabète de type II et ses complications, complication vasculaire: infarctus du myocarde, insuffisance rénale, accidents vasculaires cérébraux", anders gezegd de dood.

De ziekte is uiteraard zeer ernstig en zeer bedreigend voor de levenskwaliteit van Mevrouw U. S. en inhoudt (sic) daarom een reëel risico voor haar leven of fysieke integriteit.

Mevrouw U. S. moet regelmatig worden behandeld (6 maanden) door een cardioloog en door een endocrinoloog voor een onbepaalde duur.

Stoppen ze de behandeling zou dit ernstige gevolgen kunnen hebben zoals onder andere de verergering van de symptomen of de dood;

De medische toestand van mijnheer K. L. en Mevrouw U. S. zijn dramatisch bij terugkeer naar hun land van herkomst omdat ze zal er daar (sic) niet goed behandeld worden.

Het medisch certificaat was nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van mijnheer K. L. en Mevrouw U. S. inhoudt.

De verzoekende partij wenst ook te benadrukken dat Uw Raad al een arrest voor de verzoekende partij heeft genomen in verband met een vorige aanvraag 9ter ingediend door de verzoekende partij.

Het gaat om hetzelfde [het] rechtspunt d.w.z. de ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

U[w] Raad heeft beide beslissingen vernietigd omwille van het feit dat het gaat om een schending van de motiveringsplicht en het artikel 3 van E.V.R.M. (Zie RvV 108 370. 108 393 en 108 423)

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

Hun aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden (sic);

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd (sic) over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Er is een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M.;

Daarvan uitgaande, de betwiste beslissing dient nietig verklaard te worden. ”

Verzoekers menen dat de eerste bestreden beslissing onvoldoende werd gemotiveerd. Zij stellen dat de eerste bestreden beslissing vrij stereotiep is door in zeer algemene bewoordingen vast te stellen dat uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet kan worden afgeleid dat er een reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit van verzoekers. Zij verwijzen naar het standaard medisch getuigschrift dat zij bijbrachten en menen dat dit attest zonder twijfel toelaat te stellen dat verzoekster lijdt aan een “carcinome papillaire différencié lobaire gauche”, “hypertension artérielle” en “hypercholestérolémie”. Zij stellen dat verzoekster schildklierkanker heeft. Tevens stellen zij dat dit attest vermeldt “cette maladie thyroïdienne constitue un réel risque pour l’intégrité physique de la personne”, hetgeen aldus duidelijk aangeeft dat er wel degelijk een risico is voor het leven en de fysieke integriteit. Zij vervolgen dat het attest nauwkeurig genoeg is opgesteld om te beseffen dat als de behandeling gestopt wordt zij zal sterven. Verzoekers verwijzen ook nog naar een ander medisch attest waarop duidelijk aangegeven zou zijn dat de overlevingskansen van verzoekster 10 jaar bedragen. Zij stellen dat haar ziekte zeer ernstig en zeer bedreigend is voor haar levenskwaliteit en om deze reden wel een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit. Zij stippen aan dat verzoekster regelmatig wordt behandeld door een cardioloog en endocrinoloog en dat de behandeling van onbepaalde duur is. Zij stippen aan dat een stopzetting van de behandeling ernstige gevolgen zal hebben. Ook aangaande de ziekte van verzoeker stellen zij dat uit het standaard medisch attest dat zij hebben neergelegd, kan worden afgeleid dat zijn ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. Zo laat dit attest toe vast te stellen dat hij lijdt aan hepatitis C en dat zijn rechter onderbeen werd geamputeerd. Volgens hen zou het medisch getuigschrift van zijn behandelende arts wijzen op het risico voor het ontwikkelen van leverkanker indien de behandeling wordt stopgezet.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekers bespreken de verschillende motieven in hun middel waardoor zij aantonen de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte

en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekers betwisten *in casu* dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier.

In casu werd echter geen administratief dossier neergelegd en zodoende beschikt de Raad niet over de medische attesten die door verzoekers bij hun aanvraag werden gevoegd. De Raad kan aldus niet nagaan wat er in de medische getuigschriften stond en of de citaten waarnaar verzoekers verwijzen correct zijn.

Het is voor de Raad aldus onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de overheid precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Het beroep ten aanzien van de eerste bestreden beslissing dient ingewilligd te worden.

5. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 7 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing in zoverre gericht tegen de voormelde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 november 2012 worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU